

ת"פ 46146/03/19 - מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה נגד מירב מלי יפרח

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 46146-03-19 מדינת ישראל נ' יפרח

בפני בעניין:	כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות שלוחת רמלה באמצעות ב"כ עוה"ד רעות זוסמן
המאשימה	נגד
הנאשמת	מירב מלי יפרח באמצעות ב"כ עוה"ד שי גבאי

גזר - דין

א. כתב-האישום:

כתב-האישום, אשר הורשעה בו הנאשמת בעקבות הודאתה כולל **שני אישומים** בעבירות כדלהלן:

באישום הראשון, בתאריך 08.01.18, במחלקת טיפול נמרץ בבית-החולים "אסף הרופא", נטלה הנאשמת טלפון מסוג Samsung lg3 ועזבה את המקום, כשהטלפון בחזקתה.

בהמשך, מכרה הנאשמת את הטלפון תמורת ₪ 500 לאדם שאינו ידוע למאשימה.

באישום השני, בתאריך 24.01.18, במחלקה הפנימית בבית-החולים "אסף הרופא", ניסתה הנאשמת לנתק טלפון מסוג Samsung galaxy מכבל הטעינה וליטול אותו לחזקתה, אך נתפסה בשעת מעשה בידי המתלוננת.

ב. הערכים המוגנים:

הערכים המוגנים בעבירות מסוג אלה הינם הפגיעה בקניינו של הפרט, בפרטיותו ובתחושת בטחונו האישי.

גניבה של טלפון סלולרי אינה כגניבה של כסף או חפץ אחר.

נקבע בפסיקה לא אחת, כי בטלפון הסלולרי טמון סיפור חייו של אדם.

כאשר נגנב טלפון סלולרי מאדם, נגנבים יחד עמו רגעים, זיכרונות, תמונות, מספרי טלפון של מכרים, תזכורות ופרטים חיוניים לתפקודו היום-יומי של האדם.

על כן, בגניבת טלפון סלולרי של האדם, מלבד הפגיעה הכספית שבעניין, קיימת פגיעה יתרה, כאמור. (ראו: ע"פ 8627/14 נתן דבראש דביר נגד מדינת ישראל (13.07.15)).

ג. מתחם הענישה הראוי נוכח פסיקה קיימת:

נוכח עובדות כתב-האישום, הערכים המוגנים, העובדות הנוספות ולאור עקרון ההלימה אני קובע מתחם ענישה כולל בגין שני האישומים שנע בין חודשיים מאסר הניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות ל-9 חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות.

אפנה אל פסקי הדין הבאים תוך אבחנת כל מקרה לנסיבותיו, הן לקולה והן לחומרה:

עפ"ג (מרכז) 8965-11-16 נוהא חמוס נגד מדינת ישראל (29.01.17), המערער הורשעה לאחר שמיעת ראיות בכך שגנבה טלפון סלולרי השייך למוכרת בחנות ספרים וצעצועים אליה נכנסה ונידונה לחודש מאסר בפועל, 7 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 1,000 ₪ ותשלום פיצוי למתלוננת בסך 2,500 ₪. הוגש ערעור בגין חומרת העונש, הערעור נדחה.

עפ"ג (מרכז) 18093-01-11 מנשה קרוני נגד מדינת ישראל (08.02.11), המערער הורשע על-פי הודאתו בגניבות של מכשירי טלפון ניידים בארבעה אירועים שונים. בית-משפט השלום גזר על המערער 10 חודשי מאסר בפועל והפעיל בחופף ובמצטבר ארבעה חודשי מאסר על תנאי. כמו כן, הוטלו על המערער 10 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי בסך 1,000 ₪ לכל אחד מבעלי מכשירי הטלפון אשר נגנבו. הוגש תסקיר ללא המלצה שיקומית. נפלה טעות בהפעלת עונש המאסר על תנאי, שכן תוקף המאסר על תנאי פג, ועל כן בית-המשפט המחוזי קיבל את הערעור וקבע כי המערער ירצה 10 חודשי מאסר בפועל. יתר חלקי גזר הדין, למעט הפעלת עונש המאסר על תנאי, עמדו בתוקפם.

רע"פ 6365/13 קליינר נגד מדינת ישראל (23.9.13), מבקש אשר הורשע בעבירה של גניבת טלפון סלולרי ונידון ל-4 חודשי מאסר בפועל. בית-משפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין חודשיים לשמונה חודשי מאסר בפועל.

למבקש עבר פלילי הכולל 3 הרשעות בעבירות רכוש, מרמה ואלימות. הוגש ערעור לבית-המשפט המחוזי, הערעור נדחה. הוגשה בקשת רשות ערעור, אשר בית-המשפט העליון דחה בקובעו כי המתחם שקבע בית-המשפט הינו סביר ועונשו של המבקש אינו חורג בחומרתו מהמתחם.

עפ"ג (מחוזי י-ם) 18727-03-10 ג'אבר נגד מדינת ישראל (22.04.10), נאשם אשר הורשע בביצוע עבירת גניבה בכך ששלח ידו לתיק וגנב ממנו טלפון נייד. בית-משפט השלום השית על הנאשם, בעל עבר פלילי, עונש של 8 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה, כך שירצה 11 חודשי מאסר בפועל. הוגש ערעור לבית-המשפט המחוזי בגין חומרת העונש, הערעור נדחה.

ת"פ (ב"ש) 21794-09-14 **מדינת ישראל נגד מיכאל קווצ'קו** (25.01.15), הנאשם הורשע על פי הודאתו בגניבה של מכשיר טלפון סלולרי מסוג HTC וכן נטל מזומן בסך של 300 ₪. המכשיר הסלולרי הושב לבעליו. בית-המשפט השית על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעל מאסר מותנה בן 6 חודשים, כך שהנאשם ירצה חודשיים מאסר בחופף לעונש המאסר שניתן, ו-4 חודשי מאסר ירוצו במצטבר. קרי, על הנאשם לרצות 14 חודשי מאסר, וכן ניתנו מאסרים מותנים.

ת"פ (ב"ש) 12309-11-10 מדינת ישראל נגד מרדו (29.11.10), הנאשם הורשע ונידון ל-7 חודשי מאסר בגין שלוש עבירות של גניבת מכשירי טלפון סלולרי ממתלוננים ששהו בבית חולים. הנאשם בעל עבר פלילי מכביד, ולאחר הפעלת שני מאסרים מותנים הוטל עונש כולל של 10 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 55671-04-15 **עמאד גאבר נגד מדינת ישראל** (30/06/2015), הנאשם נדון לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל וכן למאסרים מותנים בגין מספר גניבות של מכשירי טלפון ניידים בבית החולים. הוגש ערעור לבית-המשפט המחוזי, הערעור נדחה.

ת"פ 19978-07-15 **מדינת ישראל נגד גרובי** (26/11/15), הנאשם הורשע על פי עובדות כתב האישום בכך שגנב ארנקים משהים בבית-החולים בהזדמנויות שונות, וכן עשה שימוש בכרטיסי חיוב ומשך 13,000 ₪ בכרטיס כספומט גנוב. לנאשם עבר פלילי מכביד הכולל עשרות עבירות רכוש ומאסר מותנה. בית המשפט השית על הנאשם עונש כולל של 32 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 48487-12-15 **אסף נגד מדינת ישראל** (14.02.16), נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירת גניבה ותקיפה סתם, בכך שנכנס לחדר הלבשה באולם ספורט וגנב שלושה טלפונים. תוך מנוסתו, דחף הנאשם את המתלוננת, כאשר הוא משליך את הטלפונים הניידים אשר גנב. הנאשם נעדר עבר פלילי. בית-משפט השלום השית על הנאשם חודש מאסר בפועל לאחר שהממונה על עבודות שירות קבע שאינו מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות, ולאחר ששירות המבחן קבע שאינו מתאים לבצע עבודות של"צ. הוגש ערעור לבית-המשפט המחוזי, הערעור נדחה.

ד. שיקולים בתוך המתחם:

בעניינה של הנאשמת אני שוקל את השיקולים הבאים:

ראשית, חומרת העבירות שאותן ביצעה הנאשמת.

כפי שציינתי, נקבע לא אחת כי גניבת טלפון סלולרי מאדם אינה דומה לגניבת כסף או רכוש, שכן לרוב, בטלפון הסלולרי של האדם מצוי סיפור חייו כגון זיכרונות, תמונות, פרטי זיהוי חשובים וכיוצא באלה ולפיכך הנזק עקב הטלפון הסלולרי הנגנב חורג משוויו הכספי.

שנית, למרבה הצער, גניבת טלפונים סלולריים הפכה לתופעה שכיחה, שכן לרוב, מדובר בגניבה קלה לביצוע. הטלפונים הניידים זמינים, נושאי שווי כספי גבוה, ולרוב קיים קושי באיתורם של הגנבים.

לפיכך, בעבירות מסוג זה, בשים לב לנסיבות המקרה, יש לשקול ממד של הרתעה, על מנת להעביר מסר חד משמעי של הרתעת היחיד והרבים.

שלישית, הנאשמת גנבה וניסתה לגנוב טלפון סלולרי **בתוך כותלי בית-החולים**, ובכך ניצלה מצב דברים של מצוקת הבאים בשערי בית-החולים. היא ניצלה את חולשתם של החולים ושל קרוביהם המלווים אותם ברגעים שלרוב, אינם פשוטים, ונוסף לכך צריכים לשאת את מרח הנפש הכרוך מן המעשה המתואר.

רביעית, הנאשמת בעלת עבר פלילי.

לחובתה 3 הרשעות קודמות - הרשעתה האחרונה משנת 2018 הינה בעבירות גניבה (במ/1 + במ/2).

חמישית, הטלפון נשוא המקרה הראשון לא הוחזר והמתלוננת לא קיבלה פיצוי.

שישית, מנגד, במסגרת שיקולי הענישה, יש לאזן בין שיקולי הכלל לשיקולי הפרט. יש להביא לקולה את הודאת הנאשמת והחיסכון היקר בזמן שיפוטי.

שביעית, הוגש בפני בית-המשפט תסקיר שירות המבחן מיום 03/09/20, אשר ניתן לראותו כתסקיר חיובי.

הנאשמת בעלת נסיבות חיים שאינן פשוטות, אשר איני מוצא לנכון לפרט וזאת מפאת שמירה על פרטיותה.

על-פי התסקיר שהוגש, הנאשמת סיימה בהצלחה את "תכנית המנטורינג - צעירות למען צעירות" באוניברסיטת תל-אביב.

בנוסף, שירות המבחן המליץ להימנע מהטלת שעות של"צ או ביצוע עבודות שירות, נוכח מצוקתה הכלכלית של הנאשמת, להימנע מענישה בדרך של עבודות שירות, לצד הטלת מבחן למשך שנה.

שמינית, התקבל מכתב המלצה ממעסיקתה הנוכחית של הנאשמת, חברת תקשורת, לפיו הנאשמת נעימת הליכות, מסורה ומקצועית בעבודתה.

נוכח האמור, ולאחר ששקלתי את כלל השיקולים, הן לקולא והן לחומרא, מצאתי כי אין מקום לסטות לקולא מן המתחם אשר קבעתי לעיל, אך יש לגזור את עונשה של הנאשמת באופן מדתי, בתוך המתחם, ולנוכח עברה הפלילי, לענישה קונקרטי, בעלת משקל, שמחד תרתיע אותה ואת שכמותה, ומנגד תמשיך לאפשר את הליך שיקומה.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לפי חוות דעת הממונה על עבודות השירות, ולשכם כך תתייצב הנאשמת בתאריך 10.2.21 בשעה 09:00 במפקדת הממונה על עבודות שירות מחוז דרום - עותק לממונה על עבודות השירות.

ב. 3 חודשי מאסר שאותם לא תרצה הנאשמת, אלא אם כן תעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורה עבירה שיש בה יסוד של נטילת רכוש של הזולת שלא כדין.

ג. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון בתאריך 01/02/21 ובכל ראשון לחודש שלאחר מכן.

ד. צו מבחן למשך 12 חודשים - הנאשמת מוזהרת כי אם תפר את צו המבחן ניתן להשיב אותה לבית המשפט ולגזור את עונשה כבתחילה.

עותק לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים.

התיק סגור.

צו כללי למוצגים.

ניתן היום, ז' טבת תשפ"א, 22 דצמבר 2020, במעמד הצדדים.